

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 120/03-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. júna 2003 predbežne prerokoval sťažnosť M. R., bytom K., vo veci porušenia jej práva na prerokovanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní sp. zn. 19 C 3/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. R. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 23. decembra 2003 doručené podanie M. R. (ďalej len „sťažovateľka“), bytom K., ktoré bolo označené ako „Sťažnosť Ústavnému súdu SR v Košiciach proti Okresnému súdu Bratislava 2, Drieňová 5, 827 02 Bratislava pre porušenie článku 6 Európskych dohovorov za priet’ahy“. Z obsahu podania vyplynulo, že ide o sťažnosť pre porušenie práva na prejednanie vecí v primeranej lehote v konaní Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn.

19 C 3/02, ktoré sa týka žaloby sťažovateľky o „vrátenie peňazí podľa § 130 Občianskeho súdneho poriadku proti odporcovi firme Zepter Slovakia spol. s r. o.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 20 ods. 1 a § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Osobitne sa zameril na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľky, keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) ústavný súd berie do úvahy, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno „vzhlľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom..., ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietahov, a tým aj porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru)“ (II. ÚS 109/03), resp. „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd z predloženej sťažnosti a zo spisu vo veci sp. zn. 19 C 3/02 zistil, že sťažovateľka namietala porušenie svojho práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 19 C 3/02.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky ústavný súd zistil, že okresný súd bol na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 14 Nc 112/01-15 doručeného okresnému súdu 13. augusta 2001 určený ako súd vecne a miestne príslušný na prejednanie a rozhodnutie vo veci sťažovateľky. Okresný súd po deviatich mesiacoch, t. j. 14. mája 2002, vydal platobný rozkaz č. k. 19 C 3/02-21, ktorým uložil žalovanému Zepter Slovakia, spol. s r. o., Bratislava zaplatiť sumu 13 650 Sk. Žalovaný podal 4. júna 2002 odpor proti tomuto platobnému rozkazu.

Okresný súd vo veci sp. zn. 19 C 3/02 odvtedy nariadil celkovo štyri pojednávania. Na pojednávaní 28. januára 2003 sa zúčastnili obe sporové strany a predvolaný svedok. Okresný súd vypočul účastníkov konania i svedka, pripustil zmenu žaloby sťažovateľky a súčasne jej priznal oslobodenie od súdnych poplatkov. Na ostatných pojednávaniach (15. októbra 2002, 12. novembra 2002, 28. januára 2003 a 4. marca 2003) sa sťažovateľka nezúčastnila, čím prispela k celkovej dĺžke konania.

Ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľky ako zjavne neopodstatnenú vzhľadom na jej celkový prístup ku konaniu, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že postup okresného súdu bol plynulý a v zásade smeroval k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky, pričom ani celková doba konania pred súdom prvého stupňa nesignalizuje reálnu možnosť existencie neprimeranej lehoty pri prejednávaní jej veci (okrem ojedinelého priet'ahu pri vydávaní platobného rozkazu), a tým ani porušenie práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa ústavný súd už nezaoberal žiadosťou sťažovateľky o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. júna 2003